

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:39

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Men det er jo en faktisk kendsgerning, at der er flere tusinde mennesker, der ikke er omfattet af de regler, som ministeren taler om. Der er folk, hvis sager ikke er blevet afklaret; der er folk, der ikke er blevet visiteret til et fleksjob; der er folk, der ikke har fået revalidering; der er folk, der ikke er blevet indstillet til en pension. De er stadig væk sygemeldte; der ligger en lægeerklæring på, at de stadig væk er sygemeldte. Hvad tror ministeren så? Tror ministeren så, at de bliver mere raske, ved at man fratager dem sygedagpengene? Så vil ministeren sikkert sige nu i næste svar: Jamen så er der mulighed for at få kontanthjælp. Det er der også for nogle, men for hovedparten er der ikke.

Så hvad tror ministeren der hjælper her? Er det udelukkende sanktioner, så længe der er en læge, der siger, at vedkommende er syg? Og det er jo det, der er det interessante spørgsmål: Bliver folk raske af, at man tager sygedagpengene fra dem? Er det økonomiske incitament, der virker, eller virker sundhedsministerens system?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg indledte med i min besvarelse, synes jeg, det er utrolig væsentligt, at der netop er en bagkant for længden af sygedagpengeperioden. Og det er simpelt hen, fordi det er utrolig vigtigt, at kommunerne og selvfølgelig også den sygemeldte selv – men i høj grad kommunerne – er opmærksomme på, at der er en bagkant og derfor er med til at tage nogle initiativer. Derfor ser jeg heller ikke, at der skal tages nye initiativer på området.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:40

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at det er vigtigt for regeringens sygedagpengepolitik, at der er en kant, en bagkant, som folk kan falde ud over. Det er ikke vigtigt at blive rask; det er regeringen fuldstændig, komplet ligeglad med.

Det, det må dreje sig om, er, at der er 4.000-5.000 mennesker, der er i den her situation, og

hvis sager ikke er blevet afklaret i forhold til de regler, som ministeren gerne vil have. Der er det sådan, at man populært sagt falder ned mellem to stole. Der er nogle situationer, hvor folk ikke kan få kontanthjælp på grund af ægtefælleforsørgelse. Og lægen siger stadig væk, at de er for syge til at kunne gå på arbejde – der er i øvrigt heller ingen arbejdsgiver, der vil have dem – så de er stadig væk sygemeldte. Hvad skal de gøre i den situation? Nu siger ministeren, det er vigtigt, at der er en kant, at der er en afgrund, de kan falde ud over. Det synes jeg bare ikke er tilstrækkeligt. Det var derfor, jeg spurgte, om det er et velfærdssamfund værdigt, at man fratager dem forsørgelsen. For kontanthjælp – det står jo i grundloven – er den sidste forsørgelse, man kan få. Den er der heller ikke mulighed for at få for mange mennesker.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes ærlig talt, hr. Bjarne Laustsen udlægger mit svar på en ret forkert måde, jeg havde nær sagt uanstændig måde. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at jeg synes, folk skal falde ud over kanten, tværtimod. Når jeg siger, at jeg synes, det er vigtigt, at der er en bagkant, er det netop for at øge kommunernes fokus på at få taget nogle initiativer over for den sygemeldte. Det er netop det, jeg vil kalde for et rigtigt og godt liberalt menneskesyn. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at nogen skal falde ud over kanten.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:42

Bjarne Laustsen (S):

Men det er jo det, de gør, og derfor er spørgsmålet, om det så hjælper at have den bagkant. Virker det instrument at have en bagkant, hvor folk mister forsørgelsen – for de er jo stadig væk ikke blevet raske? Det er jo interessant. Spørgsmålet er, om ministerens svar er, at det virker at have en bagkant, for det, ministeren betonedede, var, at det vigtigste i verden er at have en bagkant – som man kan falde ud over, siger jeg så.

Jeg troede, at det, det handlede om, var at få folk gjort raske i sundhedssystemet, få dem gjort klar til et arbejde, og hvis ikke de kan klare et arbejde på fuld, normal tid, så er der mulighed for revalidering, fleksjob eller måske en førtidspension. Det ville jeg synes var svaret, og det skal vi